

подивѣе; а какъ да не подивѣе едно глупаво дѣте, което въ прѣво-то врѣмя, доклѣ е слабаче, пріима все, что види и что чюе, даже и хода, и думъ-тѣ, и обычяи-ты и характера. Затова право е казалъ единъ старъ мъдрецъ: „Дай си дѣте-то на единъ робъ за да ти го отгледа, и ты щещь имашь двама на мѣсто единъ робъ.“ Оттука ся разбира, че дѣте трѣбува да ся вгледва все въ добры и угледны примѣры. А майка-та е прѣвъ угледенъ примѣръ, който е всякій чясъ прѣдъ очи-ты му.

„Добра майка“, дума умный Англичянинъ, „струва и врядва повече отъ колкото сто душъ граматници.“ Въ къщи, тя привличя като магнитъ всички сръдца; нежъ гледать и слухтятъ всички; всички ъ слѣдятъ и правятъ, что-то тя прави, а да гледа чловѣкъ и да прави что-то правятъ друзи, сир. да подражява, то е, казва философъ Баконъ, свѣтлина на наукъ-тѣ. Примѣръ-тѣ чини повече отъ наукъ-тѣ; т. е наука отъ самы работы, ученіе безъ думы, нѣ ученіе подобро отъ онова, което бы могълъ да прикаже и найречовитъ языкъ. Учѣте добрѣ, а врьшѣте злѣ, и вы щете видите, че не сте свръшили ничто. Самы-ты дѣтца не тачятъ оня бащъ, който едно учи, а друго прави.

Майка-та е повече врѣмя съ дѣте-то, затова и нейны-ты работы сѣ пбугледенъ примѣръ, а не бащины-ты. Въ къщи майка-та е кралица; и въ добро, и въ зло нежъ найнапрѣждъ глѣдать дѣтца-та въ очи; по нежъ ся водять, нейны-ты обычяи и характеръ пріимѣть.

Майчинъ-тѣ си любовь и вліяніе помни чловѣкъ даже до животь. Когато чядо-то у свѣта налѣгнѣть работы, грыжи и неволи, то въ тяжкы чясове